

Ledningens översikt

Utrikesminister Ilkka Kanerva:

Statsminister Matti Vanhanens andra regering tillträdde i april, och utrikesministeriets verksamhet år 2007 styrdes av riktlinjerna för utrikes- och säkerhetspolitiken och EU-politiken i det nya regeringsprogrammet och av att omsätta dem i praktiken.

Finlands utrikes- och säkerhetspolitik bygger på goda bilaterala förbindelser, stark påverkan inom EU:s utrikes- och säkerhetspolitik, effektivt multilateralt samarbete och ett trovärdigt försvar. Vi på utrikesministeriet har som uppgift att se till att målen uppnås så effektivt som möjligt.

På utrikesministeriets dagordning år 2007 stod en lång rad frågor. Jag vill lyfta fram den praktiska tillämpningen av det nya regeringsprogrammet, verksamheten inom FN, slutförandet av EU:s fördragsreform, den påbörjade beredningen av den säkerhets- och försvarspolitiska redogörelsen, varierande frågor inom internationell krishantering, det säkerhetspolitiska samarbetet som vi inledde med Sverige och Norge, utvecklingen av ett handlingsprogram för Ryssland, frågor som rör transatlantiska relationer, ordförandeskapet i Barentsrådet och förberedelser inför året som ordförande i OSSE.

Förenta nationerna är Finlands viktigaste redskap för multilateralt samarbete, och vi arbetar för att stärka FN:s anseende och öka dess funktionsförmåga och effektivitet. Finlands innehållsmässiga och operativa FN-mål ska finslipas i den nya FN-strategin. Finland strävar efter att bli icke-permanent medlem i säkerhetsrådet för tvåårsperioden 2013-14, och kampanjen förbereds som bäst.

Europeiska unionen är Finlands viktigaste referensgrupp och kanal för påverkan när det gäller yttre förbindelser. Finland stöder en utveckling av unionen som ekonomisk och politisk gemenskap och som säkerhetsgemenskap. Vi har fortsatt att arbeta för att stärka EU:s utrikespolitiska roll, att utveckla den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken och att förbättra unionens krishanteringsförmåga.

Fördraget om ändring av EU-fördragen undertecknades i Lissabon i december. Resultatet av EU:s fördragsreform kan ur Finlands synvinkel anses vara gott. Vårt syfte är att göra unionens yttre åtgärder mer konsekventa, synliga och effektiva. Inrättandet av unionens avdelning för yttre åtgärder bidrar till att förverkliga dessa mål.

I regeringen började vi i augusti bereda en ny säkerhets- och försvarspolitisk redogörelse med utgångspunkt i ett brett säkerhetsbegrepp. Utrikesministeriet spelar en central roll i beredningen av redogörelsen. I samband med beredningen skulle enligt överenskommelse verkningarna av en militär alliansfrihet eller allians utredas. Utrikesministeriet publicerade därför i december en utredning om verkningarna av ett eventuellt finländskt Natomedlemskap.

Internationell krishantering är en oskiljaktig del av Finlands utrikes- och säkerhetspolitik. Det ligger i Finlands intresse att föra samman civil och militär krishantering till en allt tätare interaktiv verksamhet. Finland deltog fortsättningsvis aktivt i EU:s krishanteringsinsatser. I slutet av året pågick en militär krishanteringsinsats och nio civila krishanteringsinsatser. Inom arbetet för att utveckla EU:s krishanteringsförmåga fortsatte vi att förena och samordna militär och civil krishantering tillsammans med andra internationella krishanteringsaktörer.

Tillsammans med Norges och Sveriges utrikesministrar arbetade vi aktivt för att öka det säkerhetspolitiska samarbetet. För de nordiska länderna är ett tätare samarbete inom krishantering och upphandling av försvarsmateriel inte bara naturligt utan alltmer nödvändigt. Bland annat teknisk utveckling och dyrare upphandlingar ökar behovet av samarbete.

Inom Natos partnerskap för fred har det viktigaste varit deltagandet i de Natoleda krishanteringsinsatserna i Kosovo och Afghanistan. Finland meddelade också att man överväger

möjligheten att delta i kompletterande insatser inom ramen för Natos snabbinsatsstyrkor. Finland deltog i sju FN-ledda fredsbevarande insatser i Afrika, på västra Balkan, i Mellanöstern och i Asien.

I regeringsprogrammet satte vi som mål att intensifiera EU-samarbetet i Östersjöländerna, att stärka Östersjöområdet betydelse i den utvidgade unionen och att förtydliga strukturen för det regionala samarbetsystemet. Östersjöregionen förtjänar en stark ställning inom EU, och EU:s kommande Östersjöstrategi spelar en central roll i syfte att uppnå den önskade ställningen.

Ryssland är för Finland en stor utmaning och möjlighet, och landet förtjänar allt större uppmärksamhet. Vår avsikt är att utveckla aktiva, övergripande och mångskiktade bilaterala relationer med Ryssland och att aktivt utveckla EU:s Rysslandspolitik. Finlands relationer med Ryssland vidareutvecklas i handlingsprogrammet för Ryssland, som är under beredning.

De transatlantiska förbindelserna har fått en allt viktigare ställning i utrikesministeriets verksamhet. Vårt syfte är att fördjupa samarbetet såväl bilateralt som via EU. Finland är aktivt i sina förbindelser med USA och utvecklar samarbetet inom olika samhällssektorer. Ett tecken på de aktivare relationerna är bland annat det ökade antalet besök på hög nivå.

Finland var ordförande i Barentsrådet (BEAC) under perioden 2006-2007. Ryssland övertog ordförandeskapet vid ett utrikesministermöte i Rovaniemi i november. Vid mötet undertecknade vi en överenskommelse om att inrätta ett internationellt Barentssekretariat i Nordnorge. Allt som allt fick Finlands verksamhet som ordförande i BEAC ett gott betyg.

Finlands ordförandeskap i OSSE år 2008 är en stor utmaning och infaller under en krävande tid inom internationell politik. Förberedelserna inför ordförandeskapet sysselsatte oss väldigt mycket redan 2007, då vi ingick i OSSE-trojkan som styr organisationens arbete. Vi lyckades förbereda det egentliga ordförandeskapet väl och stärka bilden av Finland som en skicklig internationell aktör. Vi har konsekvent gett vårt stöd till att öka OSSE:s handlingskraft och till att säkra att organisationens arbete fortsätter. Det största evenemanget under Finlands ordförandeskap är utrikesministermötet i Helsingfors den 4-5 december 2008. Mötet är det största internationella mötet som någonsin arrangerats i Finland på denna nivå.

Utrikeshandels- och utvecklingsminister Paavo Väyrynen:

År 2007 var en tid av utmaningar och utveckling på mitt verksamhetsområde handelspolitik, utvecklingspolitik och närområdessamarbete.

Dominerande inom handelspolitiken var dödläget i Världshandelsorganisationen WTO:s så kallade Doharunda. Det har varit svårt att nå samförstånd i förhandlingsgrupperna för jordbruk och industrivaror. Ur vår synvinkel är det viktigt att strävan efter en multilateral lösning kvarstår, och denna strävan stöder vi fortfarande.

Inom det finländska näringslivet har en handelspolitisk fråga överskuggat alla andra: Rysslands program för att höja exporttullarna på råvirke. De första höjningarna trädde i kraft redan i början av juli. Ryssland och EU fortsätter dock att förhandla intensivt. Formellt handlar det om en tolkning av ett avtal som EU och Ryssland ingick om WTO-medlemskapet år 2004. Bakom ligger Rysslands strävan att utvecklas från råvaruexportör till förädlare. Planen på att höja tullarna har en skadlig inverkan på denna strävan eftersom den skapar ett osäkert klimat, och om den förverkligas kan den lamslå skogssektorn i nordvästra Ryssland. Finlands regering har verkat aktivt i frågan såväl via EU som bilateralt.

Till mina uppgifter som utrikesminister hör också att främja export och internationalisering. År 2007 gjordes under min ledning fem resor med företagsdelegationer för att främja export. Resmålen var Bulgarien, Rumänien, Turkiet, Slovakien och Indien. Nuförtiden vill vi inte i vår FEI-verksamhet enbart betona export av finländska produkter, utan också öka kunskapen om import- och investeringsmöjligheter i vårt land.

Utvecklingspolitiken fick ett nytt utvecklingspolitiskt program att stödja sig på redan ett halvår efter regeringsbildningen. Jag tyckte det var mycket viktigt att det nya programmet utarbetades snabbt eftersom de ökade anslagen måste anvisas effektivt och regeringen måste kunna styra politiken på önskat sätt. Det nya programmet ligger i täten för det globala utvecklingstänkandet. Programmet betonar samhörigheten och balansen mellan de tre delfaktorerna i hållbar utveckling - ekonomiskt, naturekonomiskt och samhällligt hållbar utveckling.

Inför de stora utmaningarna när det gäller miljö, klimat och mänsklig politik har man i det nya utvecklingstänkandet återgått till det övergripande tänkandet vid konferensen om miljö och utveckling i Rio (UNCED). Utvecklingstänkandet har tidvis varit splittrat i olika diskussioner och förhandlingar, och det har fördunklat helhetsbilden. Vårt nya program ger utrymme för kreativt tänkande och genomförande. Också klusterplaneringen av olika prioriterade områden har redan inletts. Finland har särskild kompetens inom vissa sektorer, till exempel skogs-, energi- och miljösektorn. Eftersom vi är ett litet land kan vi bäst påverka genom att fokusera på det som vi är bra på.

Handel och utveckling är tätt förknippade i dagens värld. Vid utrikesministeriet har en grupp experter på handel och utveckling på ett föredömligt sätt gjort vår strategi för handelsrelaterat bistånd (Aid for Trade) operativ. I min egen verksamhet har det täta sambandet mellan världsekonomi och utveckling framträtt mest konkret bland annat vid de informella ministermötena i samband med klimatmötet på Bali. Mötena behandlade bland annat regler för klimatvänliga teknologier och produkter, och det finns skäl för Finland att vara med och skapa dem.

I samband med budgetmanglingen beslutade regeringen att närområdessamarbetet också i fortsättningen ska vara övergripande. Avsikten är att stödja en stabil ekonomisk och samhälllig utveckling i närområdena. I ljuset av reformeringen av den nordliga dimensionen och den europeiska grannskapspolitiken ska också vi begrunda vårt eget närområdessamarbete och utnyttja de nya verktygen.

Jag vill också passa på att framföra ett stort tack till alla som hjälpt mig i mitt arbete under verksamhetsåret!

Ministern för nordiskt samarbete Jan Vapaavuori:

Jag hade glädjen att i egenskap av nordisk samarbetsminister vara ordförande i Nordiska ministerrådet (NMR) från och med den 7 juni 2007 och därmed biträda statsminister Matti Vanhanen i ledningen av det nordiska samarbetet enligt Helsingforsavtalet, som reglerar samarbetet i fråga. Vi genomförde Finlands omfattande ordförandeskapsprogram "Möjligheternas Norden - nära dig" i två olika regeringssammansättningar. Mina företrädare som nordiska samarbetsministrar var Stefan Wallin i Vanhanens första regering till den 19 april, och utrikesminister Ilkka Kanerva i Vanhanens andra regering en kort tid, innan jag vid sidan om uppdraget som bostadsminister också utnämndes till minister i utrikesministeriet och samarbetsminister.

Under vår ledning blev det nordiska samarbetet tätare och övergick i ett nytt aktivare skede. Norden strävar på basis av riktlinjerna från statsministermötet i Punkaharju den 19 juni 2007 efter att möta särskilt globaliseringens utmaningar med praktiska medel. Det ska vi göra bland annat genom att främja toppforskning och högskolesamarbete, genom att bättre marknadsföra Norden och genom att profilera energi- och miljösektorn. Vid mötet i Punkaharju fattades också ett beslut att inrätta ett nytt nordiskt globaliseringsforum.

Processen som syftar till att avskaffa gränshindren som fortfarande finns mellan de nordiska länderna fick också ny fart av regeringsprogrammet. Det nordiska samarbetet utvecklas enligt programmet "med särskild inriktning på underlättande av det praktiska vardagslivet". Det innebär i praktiken bland annat att förbättra förutsättningarna för människors rörlighet och företagande. Ambassadör Ole Norrback valdes att leda det nyinrättade nordiska gränshindersforumet.

Ett viktigt resultat av året som ordförande är enligt min åsikt Ålandsdokumentet, som antogs vid samarbetsministermötet som jag ledde i september. Dokumentet stärker klart de självstyrande områdenas ställning i det nordiska samarbetet. Andra framgångar under vårt år som ordförande anser jag vara bland annat stärkningen av politiken för den nordliga dimensionen och det tätare samarbetet mellan de nordiska länderna, Ryssland och de baltiska länderna. Värt att nämna är också det säkerhets- och försvarspolitiska samarbetet, som under det gångna året fördjupades bland annat när det gäller EU:s nordiska stridsgrupp och materielsamarbete.

År 2007 var globalt sett ett år då man vaknade till insikt om klimatet. I Norden framgick det vid en temadiskussion om klimatförändring i Oslo i samband med Nordiska rådets 59:e session. Nio finländska ministrar deltog i NR:s session och möten i anslutning till den i oktober-november.

Under vårt ordförandeskap i NMR arrangerade vi omkring 200 evenemang för cirka 15 000 deltagare i Finland, i Norden och i närområdena. Vår webbplats www.norden2007.fi hade 80 000-100 000 besökare.